

terede denne Sag, men at den i de senere Aar ligesom er forstummet. Jeg vil bringe de ærede Medlemmer, som have fremdraget denne Sag, min Tak, fordi de have bragt den frem, da det maaste vil bidrage til at give Stødet til mere og mere at faae denne Sag op her i Landet. Jeg ønsker paa ingen mulig Maade, at vi derfor skulle betragte Lybferne som vore Fjender i den Forstand, hvori Mange have taget det. (En Stemme: Wiis det i Gjerningen). Det ærede Medlem siger, at vi skulle vise det i Gjerningen; men jeg forstaa ikke, hvad han mener med denne Afbrudelse. Det forekommer mig ialtsald efter de Udtalelser, jeg har fremsat, at han ikke er berettiget til at sige, at jeg ikke vil være med til at gjøre Noget for Danmarks Forsvar, og jeg synes derfor, at han er uberettiget til at sige, at vi skulle vise i Gjerningen, at vi ville gjøre Noget for et nordist Forsvarsforbund. Naar vi aabent, ærligt og oprigtigt erklære det som vor Tanke, at vi tro, det vil være til Held for vort Folk, til Held for Norden og til Gavn for vor Bestaaen, at vi slutte os til de nordiske Riger, saa forekommer det mig, at de Herrer, der tie stille dertil eller ikke kunne lide denne Plan, ikke ere berettigede til at sige, at vi skulle vise det i Gjerningen. Der er Intet, vi hellere ville end hidrage til, at denne Tanke mere og mere kan slaa Rod i vort Folk. Med disse Bemærkninger skal jeg slutte.

Dinesen: Det ærede Medlem, som sidst talte, var noget haard ved mig, fordi jeg ikke havde talt om Skytteforeningerne og deres Stilling til Hæren forleden Dag. Da jeg nu sætter Pris paa at staa i et godt Forhold til det ærede Medlem, der nu havde Ordet, skal jeg gjerne søie ham og fremsætte nogle Bemærkninger i saa Henseende. Jeg maa imidlertid forudstikke, at, naar han i Forbindelse med, at han nævnte mig, nævnte, at jeg er i Skytteforeningernes Overbestyrelse, og syntes at have lagt særlig Vægt paa, at jeg derfor kom til at udtale mig om denne Sag, maa jeg udtrykkelig forvare mig imod, at, hvad jeg siger om denne Sag, bliver betragtet som Andet end min personlige Mening. Jeg har ikke noget Mandat til at tale for Andre end mig selv. Jeg maa dog erindre det ærede Medlem om, at dette Spørgsmaal om Skytteforeningerne og deres Stilling til Hæren har været drøftet her i Thinget ved mere end een Leilighed, har været drøftet i ethvert Hærsudvalg, der har været nedsat, og at der ogsaa findes Udtalelser om denne Sag i de afgivne Betænkninger. Hvad der skal kunne gjøres gennem Hærens Revision for at kalde Skytteforeningerne til forpøjet Liv og Virksomhed eller for at skabe Fordele for det Mandskab, der har skaffet sig nogle Færdigheder ved Uddannelse i Skytteforeninger, er meget vanskeligt at sige. Jeg maa nemlig gjøre opmærksom paa en meget væsentlig

Vanskelighed derved, og det er den, at, mængden det ikke er forbundet med stort Besvær for de velhavende Folks Sønner at uddanne sig i Skytteforeningerne og ad saadan frivillig Veie, og derigennem at erhverve sig Færdigheder, som kunne give dem visse Fortrin, naar de komme ind og skulle afljense deres Børnepligt, saa lide de Fattige, der skulle tjene deres Brød ved deres Hærens Gjerning og i det Hele taget staa i Andres Tjeneste, under saa mange Vanskeligheder ved at komme til at uddanne sig i tilsvarende Retning, at vi meget let fristes ind paa at indføre Uligbed, naar vi optage i Hærens Bestemmelser om Fordele for dem, som have skaffet sig en saadan Uddannelse. Det vil jeg meget nødig være med til. Paa den anden Side vil jeg meget gjerne være med til, at der kunde gjøres noget gennem Hærens Revision, hvorved der blev vakt omring i Landet Lyst og Iver hos de Unge, for at uddanne sig i saadan Retning, der kunde komme dem tilgode, naar de skulde afljense deres Børnepligt. Nu nærer imidlertid jeg nogen Tvivl om, at det skulde blive muligt ved Hærens Revision at give direkte Fordele f. Ex. ved en forkortet Tjenestetid til dem, der har deltaget i Arbeidet i Skytteforeningerne. Derimod kunde det maaste være muligt at gjøre noget Lignende som det, der var indført her i tidligere Tider, at yde Begunstigelser til de Børnepligtige, som lagde bestemte Færdigheder for Dagen. Man har jo i tidligere Tid hjemsendt forlods Børnepligtige, som havde opnaaet f. Ex. en vis Færdighed i Skydning, enten de saa havde opnaaet denne ved at tage Del i Skytteforeningerne eller have erhvervet sig den Færdighed ganske paa egen Haand; ligegyldigt ad hvilken Veie de vare komne i Besiddelse af den, har man givet dem saadanne Fordele. Jeg vilde sætte meget mere Pris paa, om det skulde vise sig muligt, at vi her ved Hærens Revision kunde opnaa at faae Forholdene saaledes, at der var en virkelig Spøire for de Dygtigste blandt Mandskabet til at ville gjøre Tjeneste som Befalingsmænd, saa at den Gøne og Færdighed, de havde erhvervet sig, inden de kom i Tjenesten, ikke alene kom dem selv, men ogsaa Hæren tilgode. Det er vanskeligt, paa hvilken Maade vi saa bare os ad, thi gaa vi ad den Veie, som det ærede Medlem syntes at ville gaa, at vi hjemsende dem tidligere, der have erhvervet sig Færdighed i Skytteforeningerne, berøve vi jo Hæren dens vigtigste Bestanddele, og det var jo ikke det, vi vilde stræbe efter. Naar det ærede Medlem saa stærkt udtalte, at han ikke kunde forstaa, hvad Mening der skulde være i at give mange Penge til at støtte Skytteforeningerne, naar man ikke ydede det Mandskab, der havde uddannet sig i dem, nogen Begunstigelse, naar han udtalte dette saa stærkt og ikke kunde forstaa det, tror jeg dog, at der ogsaa kunde tænkes andre Bevæggrunde hos dem, der uddanne sig i Skytteforeningerne, end den, at